

prima instanță, jud.: L. Brînză

dosarul nr. 3ra-1609/2015

instanța de apel, jud.: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahapol

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Telemar”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Telemar” împotriva Agenției Achiziții
Publice, intervenient accesoriu Departamentul Dotări al Ministerului Apărării al
Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Telemar” și
menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 februarie 2015

c o n s t a t ă

La 30 octombrie 2014, SRL „Telemar” s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Agenției Achiziții Publice, intervenient accesoriu
Departamentul Dotări al Ministerului Apărării al RM cu privire la contestarea
actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 30 septembrie 2014 Agenția Achiziții
Publice a expediat în adresa SRL „Telemar” decizia nr. 564-14 „Cu privire la
includerea SRL „Telemar” în Lista de interdicție a operatorilor economici”.

La 29 august 2014, în cadrul ședinței petrecute în Agenția Achiziții
Publice, Departamentul Dotări al Ministerului Apărării al RM a susținut că, pe
parcursul derulării contractului cu SRL „Telemar” au fost înregistrate încercări de
a furniza marfa necalitativă, ceea ce după părerea lor, ar crea un pericol în
siguranța alimentară a efectivului armatei.

Consideră reclamantul, aceste afirmări ca declarative, nefiind prezentat
nici-un certificat care să confirme încălcarea condițiilor contractuale din partea
întreprinderii, nefiind înaintate pretențiile privind calitatea bunurilor livrate,

confirmate printr-un certificat eliberat de o organizație independentă neutră și autorizată în acest sens.

Susține că, anume reclamantul a demonstrat că a inițiat o anchetă de serviciu și a depistat neconformitățile Garanției bancare, după ce a adresat Departamentului Dotări al Ministerului Apărării al RM, solicitare privind înlocuirea acestei garanții, iar salariatul, din vina căruia s-a produs incidentul a fost sancționat conform legislației în vigoare.

Afirmă reclamantul că, Statului nu i s-au cauzat careva prejudiciu, deoarece livrările produselor calitative din partea SRL „Telemar” au continuat în modul stabilit de contract.

Totodată, a indicat, că Agenția Achiziții Publice nu a respectat termenul în care trebuia să se expună, oferind un răspuns tardiv, iar reclamantul respectând procedura prealabilă s-a adresat cu o contestație prealabilă la această instituție, însă nici pînă în prezent aceștia în răspunsul tardiv nu și-au motivat decizia în nici-un mod, motivînd doar că decizia a fost emisă la solicitarea Departamentului Dotări al Ministerului Apărării al RM.

Solicită reclamantul anularea deciziei Agenției Achiziții Publice nr. 564/14 din 08 septembrie 2014 „Cu privire la includerea SRL „Telemar” în Lista de interdicție a operatorilor economici”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 februarie 2015 cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 16 martie 2015, SRL „Telemar” a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2015 a fost respinsă cererea de apel a SRL „Telemar” și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 februarie 2015.

La 30 octombrie 2015 SRL „Telemar” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, mai mult indică că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procesual.

Totodată, recurentul și-a exprimat dezacordul cu soluțiile primite de instanțele de judecată, invocînd neaplicarea conformă a legislației și încălcarea drepturilor procesuale.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către SRL „Telemar” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care

instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Telemar” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Telemar” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Telemar” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat